

Kollégiumának a támogatásért, az előadóknak a színvonalas és tartalmas prezentációkért, a résztvevőknek pedig azért, hogy jelenlétükkel megtisztelték az intézményt és Vámospércset. Azt a kisvárost, amely a hét hajdúváros közül egyedülként nevében ugyan nem utal a hajdúmúltra, de lakóinak ősei ugyanúgy a Bocskai szabadságharcban derekasan helytállt hajdúkatónak voltak, akik közül 108 családnak adományozott a szablys magyar úr földet a település határaiban lévő birtokaiból.

Szabóné Vrancsik Éva
intézményvezető
Művelődési Ház és Könyvtár
Vámospércs

Könyvtárak névadói

A Pest megyei könyvtárak munkatársai a fenti témában tanácskoztak 2006. szeptember 20-án Érden, a Csuka Zoltán Városi Könyvtárban.

A téma aktualitását növelte, erősítette az a jeles évforduló, melyről megemlékezett az érdi intézmény: a százöt évvel ezelőtt (1901. szeptember 22-én) született Csuka Zoltán harminc éve alapította az érdligetű, általa A Jósomszédság Könyvtárának elnevezett kis gyűjteményt, mely a városi könyvtár része a Napház Galériával és a Csuka Zoltán Emlékszobával együtt.

A Magyar Könyvtárosok Egyesülete (MKE) Pest Megyei Szervezete nem először foglalkozott a témával, két éve, 2004-ben sikeres pályázatot hirdetett a könyvtári névadókról. A megyében működő, névadóval rendelkező könyvtárak munkatársai azóta jobban odafigyelnek talán a szellemi hagyatékokra, melyeket örökül kaptak.

Az ideai tanácskozáson a részt vevő mintegy hatvan fő természetesen képet kapott az előadóktól a könyvtárak névadójának munkásságáról, de elsősorban arra figyeltünk, milyen módon ápolják az egyes intézmények névadójuk emlékét.

Érd város önkormányzata nevében *Fáykissné Marillai Zsuzsa* nemcsak köszöntötte a résztvevőket, de komoly nyelvészeti előadást hallhattunk tőle a névadási hagyományokról.

Jómagam készítettem egy felmérést a megyében, ennek eredményéről, összesítéséről számoltam be első előadásomban. A 150 körüli, működő közkönyvtár közül 45 rendelkezik konkrét személyi névadóval, ezek közül 28 községi, nagyközségi, 17 városi könyvtár.

(Érdekesség, hogy az előzőek, kettő kivételével, összevont intézményként működnek!) A névadók zömmel országos hírű költők, írók. A 17, névadóval rendelkező városi könyvtár névadója viszont zömmel olyan személyiség, aki nem bír országos ismertséggel, valamint erőteljesen kötődik a településhez. (Katona Lajos, Skarica Máté, Róder Imre, Falu Tamás stb.) A felmérésből kiderült az is, hogy az erős személyi kötődésű könyvtárak azok, amelyek nagy hangsúlyt fektetnek az emlékek őrzésére, ápolására.

A tanácskozáson előadást hallottunk *Szalai Gábornétól* Hamvas Béla, a százhalombattai könyvtár névadója munkásságáról. Az ő nevét, műveit mindenki ismeri, de a könyvtár a hagyatékok szellemiségét ápolva igyekszik valóban mélyen, alaposan megismertetni a tevékenységét. Népfőiskola sorozatuk látogatói minden évben oklevelet, valamiféle „bizonyítványt” kapnak a részvételről. Érdekesség egyébként, hogy a könyvtár már eldöntötte az ő nevének fölvetését, amikor megtudták az egyik olvasótól, hogy Hamvas Bélának személyes kötődése van a városhoz: a nehéz, raktárosi éveiben Százhalombattán is dolgozott.

A biatorbágyi Karikó János nevét biztosan nem sokan hallották. A nevét viselő könyvtár a faluházzal összevont intézményben működik, de különleges, hogy csak a könyvtár viseli az ő nevét. *Nánási Lászlóné* és *Nánási László* könyvtárosok irodalmi részletekkel színesített előadásából megtudtuk, hogy Biatorbágy első könyvtáralapítója nemcsak bíró volt, de költő is, köteit forgathattuk is az előadás után.

Szilágyi Márta személyével nemzetközivé vált a konferencia. Az érsekújvári könyvtár vezetője elmondta, hogy ugyan ők Kassák Lajos, a város szülőtte nevét szerették volna fölvenni, de Anton Bernolák is sokat tett a különböző nemzetiségű népek közötti megértésért, ezért az intézmény vállalja a szellemi örökségét.

Mándli Gyula, a váci városi könyvtár igazgatója az ő intézményük névadójáról, Katona Lajosról tartott képekkel illusztrált előadást. A tartalmas előadás mélyreható levéltári, könyvtári kutatásokon alapult, de a régi képek, fotók felkutatása is jelentős erőfeszítést igényelt. Az ő esetében is fontosak és élők a személyi kapcsolatok, szó szerint is, hiszen a leszármazottakkal való kapcsolattartás ma is létezik.

Utolsó előadóként Csuka Zoltánról, a mi könyvtárunk névadójáról beszéltem. Sajnos előfordul, hogy még könyvtártól is kapunk levelet Csuka Zoltán nevére, reméljük, ez csak véletlen „baki” és nem a tájékozottság hiánya. Mi mindenestre mindent megteszünk, hogy ez ne így legyen. Előadásomban elsősorban arra fókuszáltam, hogy könyvtárunk mit tesz a névadó emlékének ápolásáért. Tudni kell, hogy az 1984-ben elhunyt irodalmár a városra hagyta ingatlanjait, könyvtára nagy részét, így ennek gondozása is a mi feladatunk. Ugyancsak erős kötődést jelent a költő özvegyével való kapcsolattartás.

A *Gerber György* által levezetett tanácskozás során a résztvevők képet kaptak arról, kik is ezen könyvtárak névadói, de ennél is fontosabb talán az a következtetés, amit talán levonhatunk: a névadó személyének választása a könyvtár identitástudatát nagy mértékben erősítheti. Úgy gondolom, az intézménynek egyéni vonásokat ad, tevékenységét színesíti a névadó emlékének ápolása, a szellemi örökség továbbvitele. Legyen az a névadó országosan ismert, a kötelező olvasmányok írói között szereplő, vagy csak a településen, vagy szűkebb szakterületén ismert személyiség.

Bazsóné Megyes Klára

Faludy Györgyre emlékezünk*

Elment hát a Nagy Csavargó.

Tudtuk, hogy bekövetkezik egyszer, de elképzelhetetlen volt, milyen lesz majd, amikor fogja magát, és valóban elmegy.

Hiányzik. Máris betölthetetlen az űr, amit maga után hagyott.

Rendkívüli ember volt, s én boldog vagyok, hogy ismerhettem, hogy barátja lehettem.

Gazdag élete utolsó éveit bearanyozta egy szerelem, utolsó cseppig kiitta borát.

Annyi mindent hátrahagyott nekünk, oly sokat tanultunk tőle, mégis mennyi mindent magával vitt! Most aztán tovább beszélgethet József Attilával, játszhat Karinthyval, Kosztolányival...

Tanultuk életszeretét, szép iránti vonzódását, humanista gondolkodását, az ész, az elme

fontosságát, a napfény tisztelét, az illatok imádatát. Megtanultuk tőle, hogy a szerelem kortalan. Pár héttel 96. születésnapja, néhány nappal legújabb könyve bemutatója előtt eltűnt ebből a földi létből, ami a sok szépség mellett rengeteg szenvedést, gyötrelmet is okozott neki, s mely mégis annyira kedves volt számára.

Hiányozni fog, de mindig velünk marad már.

Öt alkalommal volt a Balatonkenesei Könyvtár vendége, ahol tisztelői hosszú sorokban vártak dedikálására, s megilletődve hallgatták szavait.

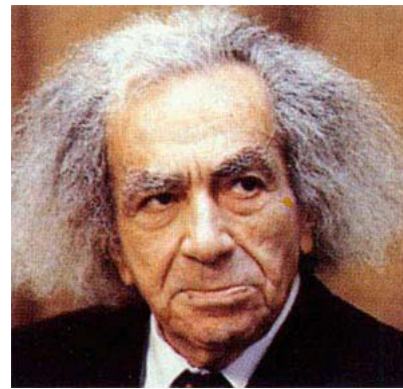
Barátságunk okán családommal együtt gyakran találkoztam vele és feleségével: támaszával, „kis motorjával” Faludy-Kovács Fannyval. Számomra felejthetetlenek együttléteink, átbeszélgetett éjszakáink, közös szilveszterünk, a kirándulások, beszélgetős estek, kölcsönös vendégségek otthonainkban, születésnapjaink ünnepségeinken. Hihetetlenül művelt, intelligens, szikrázó szellemű, humorú, barátságos, kedves és szerény embert – igazi világpolgárt ismertem meg, aki tiltakozott az ellen, hogy a plakáton neve alá kerüljön a „költőfejedelem” titulus.

Faludy György Kossuth-díjas író, költő, műfordító és filozófus, a magyar költészet nagy doyenje élete végéig aktívan dolgozott, írt, előadásokat tartott. A teljes XX. századot átölelő életművet hagyott ránk. Halálával pótolhatatlan veszteség érte a magyar társadalmat, a magyar és nemzetközi irodalmi életet. Köszönöm, hogy barátja lehettem.

Györgydeákné Takács Hajnalka
könyvtárvezető, személyes jó barát,
Balatonkenese

Faludy György:
Utóirat, mely temetésemet illeti (részlet)

XLVI
Ültessetek fejem fölé egy árva
kis szilvafát s mellemre
pázsitot,
de a kék ég szerelméért ne
drága

* Elhangzott Faludy György temetésén, 2006. szeptember 9-én a Fiumei úti temetőben.